

Ако ный не видимъ Бога, той всякога ны вижда и знае не само думы-тѣ, които му приносимъ въ молитвы-тѣ си, но и всяко желаніе което пропсхожда отъ сѣрдца-та ни къмъ него за прощеніе. Дѣто смы, на легло, или на работѣ, щомъ съгрѣшихъ, ако гледамы къмъ него съ съсѣрдечнѣ скѣрбъ за грѣхове-тѣ си, и съ истиннѣ вѣрѣ въ милосѣрдіе-то му, той ны слуша и прощава. Господь нашъ ся нахожда на всякъдѣ, и всякога е готовъ да ны слуша и прощава.

Накъ ще попытате: Какъ можемъ да знаемъ да ли смы простени или не? Отговарямъ, съ *вѣрѣ*. Когато нѣкой пріятель ни обѣщава нѣщо, ный го вѣруваме; то колко повече трѣбува да вѣруваме когато Богъ обѣщава да ни прости грѣхове-тѣ? “Просѣте, и ще ви ся даде; трѣсѣте, и ще намѣрите” (Мат. 7; 7). Какво нѣщо да попросите отъ Отца моего въ мое-то име, *ще ви даде*” (Іоан. 16; 23). “Ако исповѣдуваме грѣхове-тѣ си, Богъ е *вѣренъ* и праведенъ да ни прости грѣхове-тѣ, и да ны очисти отъ всякаквъ неправдѣ” (1 Іоан. 1; 9). Елате при *мене* всички които ся трудите, и които сте натоварени, *и азъ ще ви упокоѣхъ*” (Мат. 11; 28). Богъ тѣй ся обѣщава даромъ да благославя всички-тѣ, които ся покаѣхъ; “И *вѣренъ* е онзи, който ни е далъ обѣщанія-та” (Евр. 10; 23). Ако баща ся разсѣржда на чада-та си, които не вѣруватъ думы-тѣ му, колко повече ще ся разсѣрди намъ Господь, ако не вѣруваме обѣщанія-та му? Ный обезчестяваме Бога ако не вѣруваме че ни прощава когато му ся молимъ.